

IDIORÍTMIES

Programa de performance, música, poesia, laboratori i text

DEL 27 D'ABRIL AL
4 DE MAIG DE 2019

MAC
BA

Programa de performance, música, poesia, laboratori i text

27 i 30 d'abril, 2, 3 i 4 de maig de 2019

Programa comissariat per **Ruth Estévez**, curadora associada del Rose Art Museum, i **Pablo Martínez**, cap de Programes del MACBA.

De mica en mica, la pràctica artística (praxi) ha anat guanyant terreny als mètodes de creació i producció artística (*poiesis*), enaltint els processos i les relacions de consum que es creen entre l'artista i el seu entorn. Són relacions que s'han generat a partir de les noves polítiques de les institucions culturals, que demanen intensificar l'activació i participació dels públics per al funcionament del museu.

En les arts escèniques i la performance, aquesta operació esdevé especialment significativa a partir de la reactivació constant de les formes d'organització de l'audiència en col·laboració amb el performer/artista. El públic ja no és només espectador, sinó que cal fer-lo present mitjançant estratègies que permetin la seva presa de consciència com a integrant de l'obra. La possibilitat que té la performance de treballar en l'ara i aquí, i la seva capacitat de produir trobades i situacions immediates, generen formats de convivència i diàleg que refermen els missatges d'hospitalitat i benvinguda del museu. A través de diverses metodologies que adopten la configuració d'assemblea, taller, sessió terapèutica o lectura col·lectiva, entre moltes altres, aquestes «dramatúrgies de la generositat» funcionen amb un format obert: assajant noves modalitats de convivència, s'intercanvien rols i jerarquies dins l'estructura del mateix esdeveniment fins a l'estructura i el discórrer de la institució. Això no obstant, davant d'aquesta idea càlida i festiva de participació, cal fer un pas enrere per un moment i replantejar-nos de nou en quins termes s'originen aquests processos, qui els dirigeix i quines són les premisses que estableixen.

Una part important dels artistes convidats en aquesta edició proposen estratègies que replantegen la idea de col·laboració qüestionant els termes i contractes des d'on es generen, per no imposar formes d'hospitalitat, de comportament o d'actuació i respectar la discreció dels subjectes i la seva presa de decisió a l'hora definir-se. Com podem establir formes de col·laboració que es mantinguin en relació crítica amb les estructures institucionals que les sustenten? Es tracta, en resum, de deixar de banda la simple idea de moure's (junts), i pen-

sar de nou en el motiu que ens mou, on l'esfera social i la col·lectiva no funcionin simplement com un exercici mental, sinó com una cosa que és performada i assajada amb una certa intencionalitat. En definitiva, pensar el performatiu en el sentit més obert que Richard Schechner explicava en el seu «mostrar-fent». Això implica una certa constància en la manera en què es du a terme una acció, en virtut de quines regles i convencions, qui són els actors i en quina situació i context es desenvolupa per tal que es puguin promoure les relacions socials.

Aquest any assajarem diferents formats de presentació i producció. Entre d'altres, la performance-taller d'Olivia Plender *Learning to Speaks Sense*, que analitza els mecanismes de poder que sorgeixen de l'ús de la veu; la performance duracional *Cavern Clay* de David Levine, que indaga sobre la idea de les falses audiències i que tindrà lloc en moments i espais diversos sense previ avís; *Clean Room* de Juan Domínguez, un poderós dispositiu que, partint de l'estructura de les telesèries, es planteja com un happening en sis capítols (a raó de dos capítols per dia) on els límits entre realitat i ficció estan desdibuixats i la possibilitat de pensar en col·lectiu esdevé un repte permanent; i la conversa de Terre Thaemlitz amb Laurence Rassel sobre qüestions relacionades amb el secretisme de les pràctiques feministes i queer, les polítiques de la invisibilitat i la resistència davant el bonisme de les institucions, que són essencialment excloents, però en aparença hospitalàries.

D'altra banda, el programa inclou un conjunt de performances que aporten, un any més, un ecosistema de vibracions a partir del llenguatge, el moviment, la musicalitat, els efectes d'altaveus i pedaleres. És el cas de la música de Lyra Pramuk, la musicalitat percutida en el cos i la veu sincopada d'Alma Söderberg o l'oralitat popular capturada als Encants de Barcelona per Claudia Pagès. Com en l'edició anterior, Idiorítmies també comptarà amb l'experimentació lírica de Maria Salgado i Fran MM Cabeza de Vaca, que presenten per primera vegada *Jinete Último Reino Frag. 2*, una mena de poema en tres dimensions que combina gest, imatge i llenguatge.

DAVID LEVINE

LYRA PRAMUK

JUAN DOMÍNGUEZ

CLAUDIA PAGÈS

ALMA SÖDERBERG

MARÍA SALGADO I FRAN
MM CABEZA DE VACA

OLIVIA PLENDER

TERRE THAEMLITZ
+ LAURENCE RASSEL**David Levine***Cavern Clay*

PERFORMANCE

Aquests últims anys, David Levine ha estat explorant com la pràctica de la subrogació retribuïda en l'àmbit digital, polític i social ha modificat la nostra capacitat d'intervenció.

Per a Idiorítmies, els comissaris han demanat a Levine i la seva agència de *crowdsourcing* o proveïment participatiu GetPeople d'omplir el museu amb visitants sota comanda del 27 d'abril, a partir de les 16 h, al 4 de maig a les 19.30 h. A més de visitar el museu i les exposicions, l'única feina d'aquests visitants és de dur a terme un diàleg convincent sobre el tema de l'hospitalitat.

L'obra de David Levine comprèn teatre, performance, vídeo i fotografia. Les seves performances i treballs expositius s'han presentat al Brooklyn Museum, Creative Time, MoMA, REDCAT, The MCA Chicago, Mass MoCA, PS122 i Boston Museum of Fine Arts, i també ha aparegut a Artforum, Frieze, Theater, BOMB, The New Yorker i The New York Times. La seva exposició individual al Brooklyn Museum, *Some of the People, All of the Time*, va ser inclosa dins la llista de les deu millors exposicions internacionals per The New York Times el 2018.

Vista de les sales del museu.
Foto: Miquel Coll, 2019

David Levine

Some of the People, All of the Time: On the Theory and Practice of the Fake Crowd

CONFERÈNCIA PERFORMATIVA

Some of the People, All of the Time de David Levine examina la fragilitat de la nostra democràcia. Planteja una qüestió tan oportuna com inquietant: què passa si una persona que participa en una trobada –ja sigui una manifestació, una audiència o fins i tot una festa– ho fa amb falses pretensions? Recentment hi ha hagut una sèrie de revelacions preocupants sobre aquest tipus de deshonestedat, com ara els «manifestants» pagats que s'infiltra en una concentració, la proliferació de comptes falsos a Facebook i Twitter i les acusacions de manipulació informativa en els mitjans de comunicació. En cada cas, es despleguen identitats simulades i fabricades –o fins i tot que invoquen el «fake» com un mitjà per soscar una actitud o acció determinada– amb la finalitat d'obtenir rèdit polític. El terme «multitud falsa» implica la concurrència de persones per males raons. Però quines són les «bones raons»?

David Levine, LA, 1975 [Burden], 2010

Lyra Pramuk

CONCERT

Lyra Pramuk fusiona el vocalisme clàssic, les sensibilitats pop, les pràctiques performatives i la cultura club contemporània en el que es podria definir com a música folk futurista. Amb col·laboradors musicals com Holly Herndon i Colin Self, col·laboracions amb l'artista visual Donna Huanca, projectes d'escriptura freelance i un programa de performances internacionals en curs, la pràctica de Pramuk conté una diversitat de nodes creatius que es retroalimenten.

Per Pramuk, on la veu es desplega d'una manera més imaginativa i seductora és on l'òrbita de la música electrònica es concep com a espectre modular. Recorrent a enregistraments i a la performance com a procés de mostreig i síntesi, els gèneres se sotmeten a una pol·linització creuada, depassen els seus límits i recuperen el primer impuls formatiu de l'artista, en el qual la narració és cançó i la cançó és un mitjà per curtcircuitar les estructures a les quals estem venuts com una diferència real en aquest món.

Lyra Pramuk. Foto: George Nebieridze

Juan Domínguez

Clean Room

DIMARTS 30 D'ABRIL

Clean Room cap. I i II

DIJOUS 2 DE MAIG

Clean Room cap. III i IV

DISSABTE 4 DE MAIG

Clean Room cap. V i VI

20 H

CAPELLA MACBA

NOTA: *Clean Room* es desenvolupa els dies 30 d'abril, 2 i 4 de maig, i a cada sessió se'n presenten dos episodis. Atès que es tracta d'una minisèrie que treballa per acumulació, és impossible experimentar-ne només una part. Per tant, l'entrada és única per als tres dies. Preguem que, si no podeu assistir a la primera sessió, us abstingueu d'assistir a les sessions següents.

Clean Room és una minisèrie de sis episodis en tres temporades. Aquesta primera temporada de *Clean Room* es va estrenar l'agost de 2012 a Berlín i ara es presenta per primera vegada a Barcelona.

Clean Room intenta canviar els paràmetres de les performances en viu a partir d'alguns dels procediments de les sèries de televisió, com ara estendre el desenvolupament de temes narratius en el temps o utilitzar la periodicitat en què els episodis són plantejats.

Al llarg de cinc dies es proposen dos episodis diaris, amb un dia lliure cada dos episodis. La intenció és crear expectatives i estimular la curiositat a partir dels elements dels episodis anteriors, generar tensió entre la repetició i nous elements i fomentar la lleialtat i la idea de generar un grup amb els espectadors.

Les situacions que es proposen a cada episodi s'adrecen als espectadors, el veritable tema d'aquesta primera temporada. Ells creen i comparteixen els seus coneixements a través de les experiències obtingudes en els diversos episodis, des dels aspectes individuals fins al que és col·lectiu.

Clean Room està concebut i dirigit per Juan Domínguez. Creat en col·laboració amb María Jerez, Sara Manente i Alice Chauchat.

Una producció de Juan Domínguez. Coproduït per Hauptstadtkulturfonds, Berlín. BUDA Arts Centre, Kortrijk. Amb el suport de Sommer Bar i Tanz Im August, Berlín.

Juan Domínguez és pallasso conceptual, cowboy musical, poeta model, narrador desfermat i curador del plaer. Com a creador en l'àmbit de la coreografia i les arts performatives, la seva obra explora la relació entre codis diversos i defensa la fusió entre ficció i realitat, utilitzant la primera per produir la segona i viceversa. Actualment treballa en la construcció de contextos que generin relacions més fermes i duradores a través de la continuïtat. També treballa amb la idea de coautoria entre tots els agents involucrats en l'experiència estètica en viu. Entre les seves obres, destaquen *El triunfo de la libertad*, en

col·laboració amb La Ribot i Juan Lorient (2014); *Between what is no longer and what is not yet* (2016); *Avant-Garten*, en col·laboració amb Arantxa Martínez (2017); i *My Only Memory* (2018). En els últims quinze anys ha comissariat diversos festivals i programes. Va ser director artístic del Festival In-Presentable/La Casa Encendida (2003-2012), codissenyador del Living Room Festival (2010-2013), co-comissari de les Picnic Sessions al CA2M-Madrid (2013-2015) i codissenyador del Festival Avant-Garten a l'International Sommer Festival Kampnagel-Hamburg (2017), entre d'altres.

Juan Domínguez, *Clean Room* (Temporada 1). Foto: Marcelo Mardones, 2012

Claudia Pagès

Arrela't nena, arrela't

Arrela't nena, arrela't és un relat en escenes escrites i parlades en el qual es recullen trastos i llenguatge de l'actual Barcelona self-storage-logistics-punk 2019. Es prenen les vies i sistemes de distribució i circulació de la ciutat, on els objectes naveguen i són espigolats, són extrets d'altres llocs, i on també apareixen els vianants, els que ocupen l'asfalt, que parlen, diuen...

Performers: Noela Covelo i Claudia Pagès

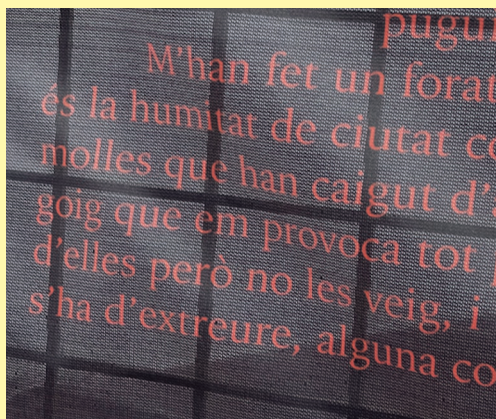
Producció musical: Pau Riutort

Tanques: Martin Llaveneras

Disseny llibret: Claudia Pagès i Sara V. Mallo

Assessorament: Andrea Rodrigo, Laura Ramírez

Claudia Pagès ha exposat en solitari i en duo en diverses institucions, entre les quals destaquen La Capella de Sant Roc, Valls (2018); Paris Internationale, Paris (amb Cordova, Barcelona, 2018); Veronica, Amsterdam (2018); Yaby, Madrid (2018); La Capella, Barcelona (2017). Recentment ha fet performances, entre d'altres centres, a Les Baines, Paris (Nikky Agency, 2018); Gasworks, Londres (2018); Sharjah Art Foundation March Meetings, Xarjah EAU (2018); CA2M Centro de Arte Dos de Mayo, Madrid (2017); RAI10/Arthena Foundation, Düsseldorf (2016); La Casa Encendida, Madrid (2016); Moderna Museet, Estocolm (2015), i ha rebut el premi holandès Mondriaan fonds Werkbijdrage Jong Talent (2016-2017).

Claudia Pagès, *Arrela't nena, arrela't*, 2019

Alma Söderberg

Nadita

Nadita és un diminutiu castellà per dir no-res. El cos i la veu com a instruments musicals i una interpretació vocal experimental són els elements essencials i un dels temes destacats en l'obra de la performer sueca Alma Söderberg. Per això l'anomenen «la màquina humana de so i dansa». Sobre *Nadita*, la mateixa artista comenta: «Vull treballar amb la veu, el moviment i el ritme, i fer servir el mínim d'elements teatrals possible. De fet, no en vull fer servir cap. És una confirmació de les coses que m'interessen més: el so i el moviment físic.»

Söderberg crea performances en què so i moviment són elements equivalents, i posa en evidència, encara avui, fins a quin punt estan entreteixits. A *Nadita*, el seu cos i la veu són els instruments principals per desenvolupar aquesta música nua.

Producció: Manyone

Coproduït per: Het Veem Theater, STUK, BUDA

Amb el suport de: MDT, Pianofabriek, Kulturrådet

L'artista compta amb el suport de l'apap – Performing Europe 2020, cofundat pel Creative Europe Programme de la Unió Europea.

Alma Söderberg és coreògrafa i performer. La seva obra sorgeix d'una pràctica centrada en la veu i el moviment, i guiada pel ritme. Ha realitzat els solos següents: *Cosas*, *TRAVAIL*, *Nadita* i *Deep Etude*, en els quals el treball vocal i rítmic constitueix el denominador comú. En col·laboració amb Jolika Sudermann va dur a terme la performance *A Talk* i participa en la banda de performance John The Houseband. El 2014 va crear la performance *Idioter* amb Hendrik Willekens, amb qui també va iniciar el projecte musical *wowawiwa*.

almasoderberg.com

www.manyone.com

Alma Söderberg, *Nadita*.
Foto: © Hendrik Willekens, 2015

María Salgado i Fran MM Cabeza de Vaca

Jinete Último Reino Frag. 2. Estrena

PERFORMANCE

Jinete Último Reino Frag. 2 és una obra que combina so, vídeo en sincronia i la interpretació en viu de Fran MM Cabeza de Vaca i María Salgado. També és un «poema en tres dimensions», en la mesura que gest, grafia i so van apareixent de tres en tres, en combinacions i desplaçaments en diversos graus de dictat, parla i concreció en partitura. Aquest és el segon dels tres fragments que componen la zona d'investigació audiotextual sobre la desobediència subjectiva, el desig, la repressió i la norma, titulada *Jinete Último Reino*, i iniciada per María Salgado i Fran MM Cabeza de Vaca el gener de 2017. Si *Frag. 3* abordava la nit com a moment d'alliberament i desviació, de lluita política i hedonisme i, en certa mesura, la joventut, *Frag. 2* aborda el tram d'alfabetització: el tram en què el cos de la infància és normalitzat fins a la retenció del seu color (o gènere) en una imatge més o menys fixa. D'on ve aquesta violència? Cap a on va? Quines condicions de la diferència del cos resisteixen?

María Salgado i Fran MM Cabeza de Vaca treballen conjuntament a Madrid des de 2012, a partir d'una idea d'audiotext com a intersecció entre poesia, llenguatge, art sonor, música i performance. La zona de recerca titulada *Hacia un ruido* (2012-2016), que enfocava el cicle de desobediència política de 2011, va donar lloc a autoedicions gràfiques de pòsters i pamflets, un llibre publicat per l'editorial Contrabando, un disc llançat pel segell Ruido Sisterhood, una peça instrumental per a l'ensemble Vertixe Sonora, una instal·lació sonora de dos mesos de durada, i un recital híbrid que va girar per llocs tan diferents com l'Espacio Naranjo i el teatre

Valle-Inclán de Madrid, les Picnic Sessions del CA2M Centro de Arte Dos de Mayo de Móstoles, el festival Zemos 98 de Sevilla, 16 Beaver de Nova York, Hangar de Barcelona o Arsenal de Còrdova.

***Jinete Último Reino*, la zona de recerca on actualment estan immersxs, té el seu origen en una peça instrumental per a oboè i dispositiu electrònic interpretada l'any 2013 per l'Smash Ensemble i publicada com a partitura a la col·lecció Present Tibi Pamphlets. Quan els tres fragments que la conformen s'hagin enllestits, s'uniran en una obra escènica de llarga durada; mentrestant, les peces es presenten de manera autònoma en espais com Idiomatics i altres festivals.**

María Salgado i Fran MM Cabeza de Vaca, *Jinete Último Reino Frag 2*. Foto: Jorge Anguita Mirón

Olivia Plender

Learning to Speak Sense

PERFORMANCE-TALLER

Bona part de l'obra d'Olivia Plender se centra en la idea simbòlica de «la veu», qui és i qui no és capaç de reclamar el dret de parlar en públic. La mateixa artista explica: «El fet de perdre la parla durant tot un any, després d'una malaltia, em va canviar profundament la manera de pensar sobre aquest tema.» En el taller titulat *Learning to Speak Sense*, Plender presentarà alguns dels exercicis vocals que va practicar durant aquell període per tal de recuperar la parla. S'examinaran alguns aspectes disciplinaris de la teràpia vocal, així com la manera en què es construeix l'autoritat a través de la veu, els aspectes vinculats al gènere en la manera de parlar, i la importància de trobar una veu política.

Learning to Speak Sense, peça sonora amb instruccions a mà (vista de la instal·lació). Ar/Ge Kunst, Bolzano, 2015

Olivia Plender ha participat en exposicions internacionals com BAHAR, The Istanbul Off-Site Project per a la Biennial de Xarjah 13 (2017); *El teatro del mundo*, Museo Tamayo Arte Contemporáneo, Ciutat de Mèxic (2014); *The Crime was Almost Perfect*, Witte de With, Països Baixos (2014); *Arbeidstid*, Henie Onstad, Oslo (2013); *British Art Show 10*, Hayward Gallery, Londres (2011); Biennial de Taipei (2010). Ha fet exposicions individuals a Tensta Konsthall (2019); Maureen Paley Gallery, Londres (2016); MK Gallery, Milton Keynes; Arnolfini, Bristol; i CCA, Glasgow (2012-2013). El 2014 va comissariar una exposició sobre l'obra artística de Sylvia Pankhurst a la Tate Britain, Londres (amb The Emily Davison Lodge). Actualment treballa en un nou vídeo per a l'ICA, Londres.

Terre Thaemlitz + Laurence Rassel

CONVERSA

Idioritmies pren el nom del curs que va impartir Roland Barthes el 1977 al Collège de France, amb el títol *Comment vivre ensemble : simulations romanesques de quelques espaces quotidiens*. Per a aquell primer seminari, Barthes va voler respondre a la pregunta subjacent en bona part del pensament de Michel Foucault, que era qui l'havia proposat per a l'ingrés al Collège, i que es refereix a la manera en què el poder es fa omnipresent mitjançant el seu desplegament en totes les formes de vida. En el seu curs, Barthes s'interroga sobre la distància a la qual s'ha de mantenir el subjecte respecte als altres per construir amb ells una societat sense alienació. Des d'una posició transfeminista, Laurence Rassel i Terre Thaemlitz conversaran sobre les contradiccions que suposa parlar d'hospitalitat des de l'Europa colonial cada vegada més tancada sobre si mateixa; sobre la impossibilitat de descolonitzar les institucions culturals; i sobre les estratègies feministes i queer d'invisibilitat, la resistència a la transparència i els moviments sense utilitat com a resistència política.

Terre Thaemlitz¹ és productor multimèdia, escriptor, orador públic, educador, remescador d'àudio, DJ i propietari de la discogràfica Comatonse Recordings. La seva obra combina de manera crítica temes de política d'identitat -incloent-hi qüestions de gènere, sexualitat, classe, llengua, etnicitat i raça-- amb una crítica contínua de la socioeconomia de la producció de mitjans de comunicació comercials. Aquesta diversitat s'acompanya amb una àmplia gamma d'estils de producció: entre d'altres, música electroacústica per ordinador, deep house orientat als clubs, jazz digital, ambient i solos de piano neoexpressionistes compostos amb ordinador.

Ha publicat dotze àlbums, així com nombrosos EP de dotze polzades, singles de set polzades, àlbums en col·laboració, remescles i obres de vídeo. També ha publicat escrits sobre música i cultura en llibres i revistes acadèmiques d'àmbit internacional. Com a orador i educador en temes de transgènere no-essencialista i teoria queer, Thaemlitz ha participat en taules rodones per Europa i Japó, i també ha muntat nombrosos tallers de sensibilitat transcultural a l'Uplink Factory de Tòquio, prop de la seva residència actual al Japó.

Laurence Rassel² és directora de l'erg (École de recherche graphique, École supérieure des arts) de Brussel·les. Va ser responsable de projectes (2008-2010) i després directora (2010-2015) de la Fundació Antoni Tàpies de Barcelona, on va desenvolupar un programa expositiu amb artistes com Eva Hesse, Anna Maria Maiolino, Kerry James Marshall, Allan Kaprow i Xavier Le Roy, entre d'altres. De 1997 a 2008 va ser membre de l'equip directiu de Constant, organització sense ànim de lucre a Brussel·les, activa en els àmbits de l'art, els mitjans de comunicació i la tecnologia.

Terre Thaemlitz.
Comatonse Recordings

DJ Sprinkles i Valentino Mora
DJ SET

DE 0.30 A 5.30 H
SALA APOLO. CLUB NITSA

Entrada gratuïta fins l'1.30 h, presentant l'entrada de la conversa de Terre Thaemlitz + Laurence Rassel.

Organitza Club Nitsa en el marc del segon aniversari del col·lectiu Draft.

1 En col·laboració amb Club Nitsa en el marc del segon aniversari del col·lectiu Draft.

2 Part del projecte Re-Imagine Europe, cofinançat pel Creative Europe programme de la Unió Europea.

PROGRAMA

Del 27 d'abril al 4 de maig

David Levine. *Cavern Clay**
Performance

Sales Edifici Meier.
Inclòs en l'entrada del museu

Ds. 27 d'abril

19 h **David Levine.** *Some of the People,*
All of the Time
Conferència performativa

20 h **Lyra Pramuk.** Concert
Capella MACBA. Entrada gratuïta

Del 30 d'abril al 4 de maig

Juan Dominguez. *Clean Room*

Dt. 30 d'abril 20 h cap. I i II

Dj. 2 de maig 20 h cap. III i IV

Ds. 4 de maig 20 h cap. V i VI

Capella MACBA.

Preu únic dels 6 capítols: 15 €

Dv. 3 de maig

20 h **Claudia Pagès.** *Arrela't nena, arrela't*

21 h **Alma Söderberg.** *Nadita*

22 h **María Salgado i Fran MM Cabeza de Vaca.** *Jinete Último Reino Frag. 2.*
Performance. Estrena

Capella MACBA. Preu únic: 10 €

Ds. 4 de maig

12 h **Olivia Plender.** *Learning to Speak Sense*
Performance-taller

Espai La Cuina. Preu: 5 €

18 h **Terre Thaemlitz + Laurence Rassel.**
Conversa

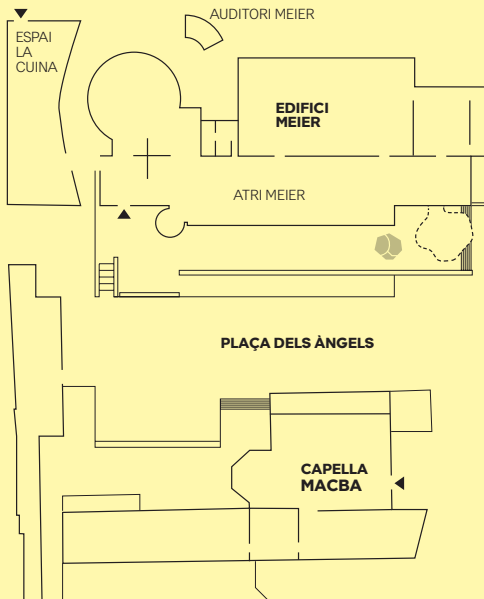
Auditori Meier. Preu: 5 €

INFO

Venda d'entrades a macba.cat

* Del 27 d'abril a partir de les 16 h fins al 4 de maig a les 19.30 h

Planta 0

**MAC
BA**

Plaça dels Àngels, 1
08001 Barcelona
macba.cat

#diorritmias